

Mijn verhaal

Hilke voelt zich bedrogen door haar bank

Hilke (47): "6500 euro. Dat dreigen we te verliezen. Ik hoorde wel eens nieuwsberichten over ingestorte beurzen en waardeloze aandelen, zoals bij Lernout en Hauspie en Dexia. Maar ik heb er nooit bij stilgestaan dat wij het journal zouden halen. Ons gezin heeft vier Arcopar-deelbewijzen. Eentje op elk van onze namen. De eerste kochten we ongeveer twintig jaar geleden. We zouden bij de BAC lenen voor de aankoop van ons huis, en kregen een betere rentevoet als we zo'n coöperatief aandeel van Arcopar kochten. De bankdirecteur raadde het ons met veel enthousiasme aan. Dit was geen aandeel, verzekerde hij ons, maar een deelbewijs. Het maakte ons coöperanten, was risicoloos en had een goede rentevoet. Ik kom uit een arbeidersfamilie, niemand van ons had ooit beleggingen gehad. We haptten toe.

Toen we enkele jaren later wat geld opzij hadden, kochten we een tweede Arcopar-deel-

Maar ik vreesde van niet. Helaas kreeg ik gelijk: in december 2011 werd beslist dat Arco in vereffening zou gaan. De holding was dus failliet. Alle bezittingen zouden verkocht worden om de schuldeisers te betalen. Maar wij komen met onze deelbewijzen pas op de tweede of derde plaats, en zouden waarschijnlijk jaren op ons geld moeten wachten. Daar waren we even niet goed van, maar volgens de eerste berichten zouden we alleen de interesten verliezen en niet onze beginbedragen.

Maar in het najaar ontplofte de bom. De Raad van State verklaarde de staatswaarborg voor Arco nietig, en net die waarborg garandeerde ons spaargeld. De Raad van State heeft beslist dat we geen spaarders maar aandeelhouders zijn, en dus geen recht hebben op zo'n garantie. De Raad van State geeft slechts advies, er is dus nog geen definitief arrest. Maar de kans is zeer groot dat wij al onze spaarcenten kwijt zijn. En

"We waren niet uit op een gigantische winst, we wilden alleen maar onze zuurverdiende centen veiligstellen. En nu zijn we alles kwijt"

bewijs. Na de geboorte van ons eerste kind begonnen we een spaarboekje voor haar, en toen daar genoeg geld op stond, hebben we dat op dezelfde manier geïnvesteerd. Ook voor onze zoon, die vier jaar later kwam, deden we dat. Als leraars verdienen we geen fortuinen, maar we leven niet erg extravagant en konden dus sparen. En het was niet onze bedoeling om met dat geld gigantische winsten binnen te halen, maar wel om onze zuurverdiende centen veilig te stellen tot we ze nodig hadden.

De laatste twee jaar was ik er niet meer helemaal gerust in. Economische crisis, banken die instorten... Daarom zijn we op aanraden van mijn schoonvader naar de bank gestapt, om te proberen het geld van die vier deelbewijzen terug te krijgen. Jammer genoeg waren daar een aantal voorwaarden aan verbonden, onder meer dat we de belegging niet het hele jaar door konden opzeggen. Bovendien bleef de bank ons geruststellen. We zouden te veel verlies lijden, beweerde de directeur, en er was geen reden om ongerust te zijn. Ik heb er vele nachten m'n slaap door gelaten, maar mijn man had meer vertrouwen. Arco was tenslotte de financiële arm van het ACW, suste hij me. Het zou wel goed komen.

we zijn niet de enigen. Achthonderdduizend mensen zullen hun geld kwijtraken.

Ik lees en hoor dat er mensen zijn die vinden dat wij niet 'bedrogen' zijn, omdat aandelen nu eenmaal risicovol zijn. We hadden de kleine lettertjes maar moeten lezen, hoorde ik iemand op de radio zeggen. Maar die hebben we gelezen. We kregen advies van een bank die we vertrouwden, we kochten een deelbewijs verbonden aan een vakkbond waarin we geloofden. Daarom laat dit hele verhaal zo'n vieze smaak na. Blijkbaar zijn banken en vakkbonden niet te vertrouwen. Ik voel me bedrogen. Ik weet niet of de mensen die ons advies gegeven hebben, bandieten waren of gewoon incompetent, maar ik weet wel dat ik me heel machteloos voel bij wat er gebeurt. De staat wringt zich in alle mogelijke bochten om falende banken te redden, maar als gewone burgers kunnen wij niet op hulp rekenen. Dat doet pijn.

Ik heb eind december bij het opruimen van onze zolder in onze oude bankpapieren nog een folder voor een Arcopar-deelbewijs teruggevonden, met daarin de absolute verzekering dat het een risicoloos manier van sparen was. Ik heb gehuild toen ik dat las."

Tekst: Nathalie Le Blanc.